

14 decembrie – 20 decembrie

Decizii greșite

Textul de memorat: „Dumnezeule, sunt uluit și mi-e rușine, Dumnezeule, să-mi ridic fața spre Tine. Căci fărădelegile noastre s-au înmulțit deasupra capetelor noastre, și greșelile noastre au ajuns până la ceruri.” (Ezra 9:6)

Ezra și Neemia au devenit conducători ai unui popor în care căsătoriile cu persoane din alte popoare deveniseră normale. Ambii lideri au fost foarte îngrijorați de acest lucru, deoarece doreau să conducă națiunea la o relație strânsă cu Dumnezeu. Ei erau conștienți de influența negativă pe care necredincioșii sau închinătorii la idoli o puteau avea asupra poporului Israel - efectele teribile se văzuseră bine de-a lungul istoriei. Religiile canaanite s-au răspândit în tot Israelul, până când pe orice înălțime li se aducea închinare lui Baal și Astarteei. Mai mult, soții sau soțiile păgâne aveau o influență nefastă asupra familiilor israelite. Balaam i-a sfătuit pe moabiți să își trimită femeile la israeliți, fiind sigur că israeliții aveau să se întoarcă de la Dumnezeu dacă picau în mrejele acestor femei. Din nefericire, a avut dreptate. Influența nu a fost doar asupra celor ce erau soț și soție, ci a avut de suferit și credința copiilor lor.

Ce vor face Ezra și Neemia cu problema căsătoriilor israeliților cu cei din alte popoare? Vor trece cu vederea sau vor lua poziție împotriva? În această săptămână vom vedea modul în care cei doi au abordat situația.

Duminică, 15 decembrie – Reacția lui Neemia

1. Ce s-a întâmplat și cum putem explica reacția lui Neemia? Neemia 13:23-25

Deoarece nu vorbeau ebraica sau aramaica (limba vorbită în timpul robiei), copiii nu puteau înțelege învățăturile din Scriptură. Cu adevărat era o problemă, deoarece cunoașterea descoperirii lui Dumnezeu putea fi astfel distorsionată sau chiar pierdută. Cărturarii și preoții prezentau Tora în special în aramaică pentru a face cuvântul clar oamenilor. Totuși, deoarece mamele erau din Amon, Asdod și Moab și ele se îngrijeau de copii, nu este surprinzător că aceștia nu vorbeau și limba taților. Limba pe care o vorbim influențează modul în care gândim și înțelegem conceptele, deoarece folosim vocabularul acelei culturi. Pierderea limbajului biblic însemna pierderea identității lor ca popor al lui Dumnezeu. Pentru Neemia era de neconceput ca familiile să piardă legătura cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu Dumnezeul cel viu, Domnul evreilor.

Specialiștii în studiul Bibliei arată că acțiunile lui Neemia erau un mod de a face de rușine poporul, erau pedepsele stabilite și acceptate la acea vreme. Când citim că Neemia i-a mustrat și i-a blestemat pe unii, să nu ne gândim că Neemia a folosit un limbaj profan, ci el rostea blestemele prevăzute în legământ. Deuteronomul 28 prezintă blestemele care aveau să vină asupra celor care călcau legământul. Este foarte posibil ca Neemia să fi ales cuvintele din Biblie pentru a-i face să își dea seama de păcatul lor și de consecințele alegerilor rele.

Mai mult, atunci când Neemia spune: „... am lovit pe unii din ei, le-am smuls părul” (Neemia 13:25), trebuie să înțelegem că bătaia era o pedeapsă publică stabilită în Israel. De acest tratament au avut parte numai „unii” dintre ei, conducătorii care cauzaseră sau promovaseră acest comportament greșit. Aceasta era o metodă de a-i face de rușine în public. Neemia dorea să se asigure că poporul a înțeles gravitatea alegerilor făcute și rezultatele care aveau să fie văzute.

Cum ar trebui să reacționăm când vedem că în biserică se face ceva ce noi credem că este greșit?

Luni, 16 decembrie – Muștrări aspre

2. Ce ne spune istoria biblică despre pericolele îndepărtării de la calea cea bună? Neemia 13:26,27

Solomon a fost condus tot mai jos în păcat de alegerile lui. Putem afirma că Solomon și-a adus singur ruina prin neascultare de porunca lui Dumnezeu pentru împărații lui Israel: „Să n-aibă un mare număr de neveste, ca să nu i se abată inima” (Deuteronomul 17:17). Viața lui Solomon este folosită ca un exemplu negativ: el nu doar că și-a luat mai multe neveste, dar, mai grav, după cum arată și Neemia, el a ales femei care nu l-au închinat lui Dumnezeu.

3. De ce avea Neemia dreptate să muștreze poporul pentru căsătoriile cu păgânii? Geneza 6:1-4; 24:3,4; 28:1,2; Deuteronomul 7:3,4; 2 Corinteni 6:14

Porunca împotriva căsătoriilor cu păgânii nu avea în vedere naționalismul, ci idolatria. În Biblie sunt menționați oameni care s-au căsătorit cu femei care nu erau din Israel. Moise s-a căsătorit cu Sefora, o madianită; Boaz s-a căsătorit cu Rut, o moabită. Problema era căsătoria cu o persoană de altă credință sau atee, iar iudeii din vremea lui Ezra și Neemia au ales să ia în căsătorie persoane care nu credeau în Dumnezeu. În cartea *Flame of Yahweh*, Richard M. Davidson afirmă: „Planul edenic pentru căsătorie... cerea o plenitudine complementară a doi parteneri în credința lor, dar și în alte valori importante.” - p. 316. Soțiile păgâne nu au renunțat la închinarea la idoli. Neemia probabil că a fost mai mult îndurerat decât furios pe alegerile poporului, considerându-le dovada lipsei de devotament față de Dumnezeu.

Biblia ne oferă sfaturi pentru practici care ne vor ține aproape de Dumnezeu și care sunt menite să ne sporească fericirea. Porunca de a nu ne înjuga la un jug nepotrivit în căsătorie are menirea de a ne ajuta să avem o viață mai bună și de a încuraja devoțiunea față de Dumnezeu.

Ce lecții putem învăța din aceste relatări care să ne ajute astăzi și să protejeze credința noastră și a familiei noastre?

Marti, 17 decembrie – Reacția lui Ezra

4. Cum a răspuns Ezra când a aflat despre căsătoriile israeliților cu persoane din alte popoare? Ce sugerează folosirea expresiei „nu s-au despărțit de popoarele acestor țări” (care este folosită și în Leviticul 10:10; 11:47; Exodul 26:33; Geneza 1:4,6,7,14,18)? Ezra 9

Chiar poporul a venit să îi vorbească lui Ezra despre problema căsătoriilor cu cei din alte popoare. Terminologia folosită în enumerarea națiunilor implicate demonstrează că oamenii cunoșteau Tora, deoarece lista este preluată direct din relatarea biblică. Foarte interesant este că liderii civili i-au adus vestea lui Ezra, din moment ce și conducătorii spirituali, preoții și leviții, se făceau vinovați.

„Studiind cauzele care au dus la robia babiloniană, Ezra a înțeles că apostazia lui Israel s-a datorat în mare măsură amestecului cu popoarele păgâne. El înțelegea că, dacă ar fi ascultat de porunca lui Dumnezeu de a nu se uni cu popoarele înconjurătoare, ei ar fi fost cruțați de multe experiențe amare și umilitoare. Acum, când a constatat că, în ciuda învățămintelor trecutului, bărbați proeminenți îndrăzniseră să calce legile date ca scut împotriva apostaziei, inima i-a fost împovărată. El a cugetat la bunătatea lui Dumnezeu care a dat din nou poporului Său stabilitate în țara lui natală și a fost copleșit de o indignare și o amărăciune îndreptățite pentru nrecunoștința lor.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 620

Cuvântul „despărțit” este folosit pentru entități contrastante. De fapt, denotă opusul. Prin această afirmație, iudeii recunoșteau că, înainte, ei luaseră cunoștință de porunca lui Dumnezeu de a sta departe de alte religii. Ei au înțeles că nimeni nu putea afirma că, dacă s-ar căsători cu o persoană de credință total diferită, acest lucru nu ar avea niciun impact asupra relației de căsătorie sau a educării copiilor. Ei și-au dat seama cât de gravă era situația.

Ce putem face pentru a menține vie credința în casele și în familiile noastre, chiar dacă în trecut am făcut alegeri greșite?

Miercuri, 18 decembrie – Măsurile propuse de Ezra

5. Cum au abordat Ezra și conducătorii problema căsătoriilor mixte? Ezra 10

Împreună, întreaga adunare a hotărât să le trimită înapoi pe nevestele străine. Uimitor, chiar și cei căsătoriți cu ele au încuviințat acest plan, cu excepția celor patru bărbați menționați în Ezra 10:15. Evreii promisese să își trimită nevestele și a fost nevoie de trei luni ca acest plan să fie pus în aplicare. La sfârșit, o sută treisprezece bărbați evrei și-au izgonit nevestele (Ezra 10:18-43). Ultimul verset (44) ne spune că în aceste căsătorii mixte existau deja și copii. Alungarea mamelor din familiile cu copii nu pare deloc rațională sau corectă. Totuși să nu uităm că acesta a fost un moment unic, când Dumnezeu dorea să o ia de la început cu poporul Israel și, într-un sens, și ei, cu El. Pentru a-L urma cu totul pe Dumnezeu era nevoie de măsuri radicale.

Termenii folosiți în Ezra 10:11,19 pentru „despărțiți-vă” (*badal*) și „să izgonească” (*yatza'*) nu sunt folosiți în niciun alt loc în Biblie cu referire la despărțirea în căsătorie. Cu siguranță că Ezra cunoștea terminologia folosită în mod obișnuit, dar a ales să nu o folosească, probabil, din cauză că el nu considera valabile aceste căsătorii pentru că încălcau porunca din Tora. Totuși nu se dau informații despre ce s-a întâmplat cu aceste soții și cu copiii și ce impact a avut această acțiune asupra comunității. Conform obiceiului acelei vremi, fostul soț trebuia să se îngrijească de întoarcerea fostei soții împreună cu copiii în casa părinților ei.

Totuși, de-a lungul timpului, unii bărbați evrei au început din nou să ia în căsătorie femei necredincioase și probabil că unii chiar s-au întors la soțiile pe care le alungaseră. Inconsecvența față de această soluție poate fi atribuită naturii umane și a nestatorniciei față de legământul cu Dumnezeu. Chiar și cei care se consideră puternici trebuie să recunoască faptul că au trecut prin perioade în care devotamentul față de Dumnezeu a avut de suferit și umblarea cu El ar putea fi descrisă ca nesatisfăcătoare. Din nefericire, omul trebuie să se lupte cu sine ca să îl pună pe Dumnezeu pe primul loc.

Ai avut și tu momente de eșec în umblarea ta cu Dumnezeu? Ce ai învățat din aceste experiențe?

Joi, 19 decembrie – Căsătoriile de astăzi

Din ce am văzut în cărțile Ezra și Neemia, este clar că trebuie să fim foarte serioși în privința căsătoriei. Când ne gândim la căsătorie, ar trebui să ne rugăm, să nu uităm de Dumnezeu și să luăm hotărârea să rămânem credincioși principiilor Sale, care ne pot scuti de multă tristețe și nefericire.

6. Ce spune Pavel despre familia în care unul este credincios și celălalt nu? Cum ar trebui să privim astăzi aceste căsătorii? 1 Corinteni 7:10-17

Deoarece nu găsim în Biblie o poruncă amănunțită despre căsătoriile între persoane care nu au aceeași religie, ar fi cu totul neînțelept și împotriva intenției acestui verset să insistăm că despărțirea de un soț necredincios ar fi abordarea cea mai potrivită și, pe baza relatării din Ezra, chiar recomandată. Situația din vremea lui Ezra și Neemia a fost unică și după voia lui Dumnezeu (Ezra 10:11), deoarece erau în pericol viitorul, identitatea poporului și închinarea la Dumnezeul cel viu.

În comunitatea evreiască din Elefantina, Egipt (în timpul lui Ezra și Neemia), conducătorii au permis căsătoriile interetnice și, la scurtă vreme, a luat naștere o religie mixtă - închinare la Iehova și la zeita Anat. De aceea, evenimentul menționat în Ezra nu ar trebui considerat ca o recomandare pentru desfacerea căsătoriilor în care unul este credincios și celălalt nu și despărțirea familiilor. Această relatare ne arată că Dumnezeu pune preț pe căsătoriile între cei credincioși. Satana se bucură când un credincios se căsătorește cu o persoană neconsacrată lui Dumnezeu, deoarece știe că dacă ambii parteneri au aceleași convingeri vor fi mai puternici în lucrarea pentru Dumnezeu.

Sfatul biblic din 2 Corinteni 6:14, împotriva înjugării la un jug nepotrivit, se poate aplica și la căsătorie. Sunt și excepții, în care cei care hotărâsc altfel primesc har. Dumnezeu le dă putere celor care s-au

Studiu Biblic, Trim. IV, 2019 – Ezra și Neemia

căsătorit cu necredincioși să Îi fie credincioși lui Dumnezeu și soțului sau soției. Dumnezeu nu ne părăsește nici atunci când acționăm contrar voinței Lui și, dacă Îi cerem ajutorul, El ni-l va da. Desigur, aceasta nu înseamnă că putem să facem ce vrem și să ne așteptăm ca Dumnezeu să ne binecuvânteze oricum, dar, atunci când venim înaintea Lui cu nevoia noastră și cu inima smerită, El întotdeauna ia aminte. Fără harul lui Dumnezeu niciunul dintre noi nu ar avea nicio speranță, deoarece toți suntem păcătoși.

Vineri, 20 decembrie – Un gând de încheiere

„Sânguința în lucrarea încredințată de Dumnezeu este o parte importantă a religiei adevărate. Oamenii ar trebui să folosească împrejurările ca fiind instrumentele cu care Dumnezeu împlinește voia Sa. Acțiuni prompte și hotărâte, îndeplinite la timpul potrivit, vor câștiga biruințe glorioase, dar amânarea și neglijența vor avea ca urmare nereușita și dezonoarea lui Dumnezeu. Dacă aceia care sunt la conducerea cauzei adevărului nu au râvnă, dacă sunt indiferenți și fără țință, biserica va fi neglijentă, delăsătoare și iubitoare de plăceri, dar, dacă ei urmăresc o țință sfântă de a-L sluji pe Dumnezeu și numai pe El, poporul va fi unit, plin de speranță și de entuziasm.

Cuvântul lui Dumnezeu abundă în contraste izbitoare și categorice... Paginile care descriu ura, minciuna și trădarea lui Sanbalat și Tobia descriu și noblețea, consacrarea și jertfirea de sine ale lui Ezra și Neemia. Suntem lăsați liberi să urmărim exemplul pe care-l dorim. Urmările înfricoșătoare ale călcării poruncilor lui Dumnezeu sunt puse față în față cu binecuvântările care vin din ascultare. Noi înșine trebuie să hotărâm dacă vom suferi sau ne vom bucura.” - Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 676

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, Capitolul 57 – „Reforma”.

STUDIU LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Neemia 8-Estera 1

1. Ce a făcut poporul când Ezra a deschis cartea să citească?
2. Cine trebuia să aducă zeciuială din zeciuială?
3. Ce indiciu există că la Ierusalim exista temniță?
4. Ce conțineau scrisorile trimise de împărat în ținuturile împărăției sale, după incidentul cu împărăteasa Vasti?

Evangelizare, Secțiunea 5 – subcapitolul „Unitate în diversitate”

5. În a cui minte și inimă nu poate locui pacea lui Hristos?